rum ingemiſcimus: qui credimus nos vi-
dere bona dñi in terra viuentium: nobis
omnibus: qui vnꝰ in vno ſumus: dr: Suſti
ne dñm: viriliter age: Et confortetur cor
tuũ ⁊ ſuſtine dominũ. Quid aliud ti
bi dicat: ꝗ̃ vt h̓ repetat: qđ audiſti: Suſti-
ne dñm: viriliter age. Ergo q̃ pdit ſuſtinẽ-
tiã: effeminatꝰ ẽ: pdit vigorẽ. Hoc viri: h̓
femine audiũt: qꝛ in vno viro vir ⁊ femia.
Talis in xp̃o nec maſculus nec femina ẽ:
Suſtine dñm: viriliter age: ⁊ confortetur cor
tuũ: ⁊ ſuſtine dñꝫ. Suſtinẽdo dñm habeb̓
eũ: habebis quẽ ſuſtinebis. Aliđ deſidera
ſi maiꝰ: ſi melius: ſi ſuauius inueneris.

Explicit Tractatus de pſ̃. XXVI. Incipit Tractatꝰ de pſ̃. XXVII. Pſ̃ Dauid

Ipſius mediatoris vox ẽ manu for-
tis in cõflictu paſſionis. Que autez
videtur optare inimicis: nõ maliuolentie
votũ ẽ: ſed enũciatio pene illoꝝ: ſicut in
euãgelio ciuitatibꝰ in quibus miracula cũ
feciſſet: neqꝫ crediſiſſẽt ei: nõ maliuolẽtia
optat q̃ dicit: ſꝫ qđ eis immineat predicit.

Ad te dñe †clamaui: deꝰ me- (Alia lra. †clamabo)
us ne ſileas a me. Ad te dñe
clamaui: deus meus ne ſepares
vnitatẽ verbi tui: ab eo qđ hõ ſũ: Neq̃n (Alia lra. †taceas.)
†ſileas a me. et †ero ſilis deſcedẽ- (†aſſimilabor.)
tibus i lacu. Ex eo eni qđ eternitas ver
bi tui nõ intermittit vnire ſe mihi: ſit vt nõ
ſim talis hõ: quales ſunt ceteri q̃ naſcũtur
i pfũdã miſeriã ſeculi huiꝰ: vbi tãqꝫ ſileas
nõ cog̃ſcit̓ verbũ tuũ. Exaudi dñe vo
cẽ deprecationis mee: dum oro ad
te: dũ extollo manꝰ meas ad tẽplũ
ſanctũ tuũ. Dũ crucifigor ad coꝝ ſalutẽ
qui credẽtes fiunt templũ ſanctum tuum.
Ne ſimul tradas †cũ peccatoribꝰ (Alia lra. †me.)
aĩam meã: ⁊ cum opantibus iniq̃
tatez ne †coperdas me. Cũ his q̃ (Alia lra. †perdas.)
loquũtur pacẽ cũ primo ſuo. Cum
his qui mihi dicunt: ſcimus qꝛ a deo veni
ſti magiſter. Mala aũt loquũtur ĩ cor
dibꝰ ſuis. Da illis ſcđm opa ipo
rum. Da illis ſcđm opa ipoꝝ: qꝛ hoc iu
ſtum ẽ. Et ſcđm †malignitate affecti (Alia lra. †nequitiam adinuentionũ.)
onũ ipſoꝝ. Mala aũt affectãtes bona ĩ
uenire nõ pñt. Scđm opa manuũ il
loꝝ da eis. Quis aliis ad ſalutẽ valeat
qđ fecerit: Scđm opa tñ voluptatũ coꝝ da
eis. Redde retributionẽ coꝝ ipſis.
Quia p veritate quã audiebãt: voluerũt
fallaciã retribuere: fallacia iĩoꝝ ipos fal
lat. Qm̃ nõ intellexerũt opa dñi.

Et vnde manifeſtũ ẽ h̓ eis accidiſſe: Hinc
ſcꝫ qm̃ nõ intellexerunt opa dñi. Hec ipa
nimirũ iã retributio fuit: vt quẽ maliuolo
aĩo hoĩez tẽptauerũt: nõ cognoſcerẽt deũ
quẽ cõſilio incarnatuz pater miſit. Et in
opa manuũ eius. Nec mouerent̃ ipis
viſibilibꝰ opibus q̃ porrecta ſunt: vſqꝫ ad
oculos eoꝝ. Deſtrues illos ⁊ nõ edi
ficabis eos. Nihil mihi noceãt: ſꝫ nec cõ
nãtes rurſus aduerſus eccliaz meã erigere
machinas aliq̃d valeãt. Bñdictꝰ dñs
qm̃ exaudiuit vocẽ deprecationis
mee. Dominꝰ adiutor meꝰ ⁊ pte
ctor meꝰ. Dñs adiuuãs tanta patientẽ:
⁊ immortalitate ptegens reſurgentẽ. In
ipõ ſperauit cor meũ: ⁊ adiutꝰ ſũ.
Et refloruit caro mea: Id ẽ ⁊ reſur-
rexit caro mea. Et ex volũtate mea cõ
fitebor illi. Unde iã cõfitebor mortꝰ me
tu: nõ timoris neceſſitate ſub lege: ſed libe
ra volũtate cũ lege ꝯfitebũt̃ illi q̃ credũt in
me in quibꝰ: quia ego ſñ: ego confitebor.
Dñs fortitudo plebis ſue. Non
illa plebs ignorãs iuſticiã dei: ⁊ ſuã volẽs
cõſtituere. Nõ eni p ſe fortez ſe putabit: qꝛ
dñs fortitudo plebis ſue. in huiꝰ vite diffi
cultatibꝰ cũ diabolo dimicãtis. Et pte-
ctor †ſalutariũ chriſti ſui ẽ. Ut eã ſal- (Alia lra. †ſaluationum.)
uã factã p chriſtũ ſuũ pꝰ fortitudinẽ belli-
cam imortalitate pacis: ad vltimũ prote-
gat. Saluũ fac pplm̃ tuũ dñe: ⁊ bñ
dic †hereditatẽ tuã. Interpello igitur: (Alia lra. †hereditati tue)
poſtqꝫ refloruit caro mea: qꝛ dixiſti: poſtu
la a me: ⁊ dabo tibi gentes hereditatẽ tuã.
Saluũ fac ergo pplm̃ tuũ: ⁊ bñdic heredi-
tatẽ tuam: qꝛ oĩa mea tua ſunt. Et re-
ge illos ⁊ extolle illos vſqꝫ †in ſecu (Alia lra. †in eternum.)
lum. Et rege illos in hac tẽporali vita: et
in eternũ hinc tolle illos. Explicit Tra
ctatꝰ de pſ̃. XXVII. Incipit Tractatus
de pſ̃. XXVIII. Pſalmꝰ ipſi Dauid
cõſumationis tabernaculi.

Pſalmus ipi mediatori manu forti:
pfectionis eccleſie i hoc ſeculo: vbi
aduerſus diabolũ temporaliter militatur.
propheta loquitur.

Afferte domino filij dei: af-
ferte domino filios arietũ.
Afferte dño voſmetipos: q̃s per
euangelium duces gregũ apli genuerunt.
Afferte dño gliaz ⁊ honorẽ. Per
opera veſtra dñs glorificetur ⁊ honoret̃.
Afferte domino gliaz nomini eiꝰ.
Glorioſe per orbẽ innoteſcat. Adorate

Alia lr̃a. † atrio ſancto
dñm in aula ſancta ei⁹. Adorate do-
minũ in dilatato ⁊ ſanctificate corde vr̃o.
Vos enĩ eſtis regnũ ſanctũ tabernaculuꝫ
eius. ¶ Vox dñi ſuper aquas. Vox
chriſti ſuꝑ populos. De⁹ maieſtatis ĩ-
tonuit. Deus maieſtatis de nube carnis
terribiliter penitẽtiã predicauit. Domi-
nus ſuꝑ aquas multas. Ipſe dñs ie-
ſus poſtea ꝗ vocem emiſit ſuꝑ pplos: ⁊ ꝑ-
terruit eos: cõuertit in ſe ⁊ habitauit ĩ eis.
¶ Vox dñi in virtute. Vox dñi iam
in ipſis potẽtes faciẽs eos. Vox domi-
ni ĩ magnificẽtia. Vox dñi magna fa-
Alia lr̃a. † confringẽtis.
ciens in eis. Vox domini ꝯterẽs ce-
dros. Vox dñi cõtritiõe cordis humili-
Alia lr̃a. † confringet.
ans ſuꝑbos. Cõteret domin⁹ cedros
libani. Cõteret ꝑ potẽtiã dñs elatos ni-
tore terrene nobilitatis: cũ ad eos cõfũdẽ-
dos ignobilia huius mũdi elegerit: ĩ qui-
bus oſtẽdat diuinitatẽ ſuã. ¶ Et commi-
nuet eas tãꝗ vitulũ libani. Et am-
putata ſuꝑba celſitudine illorum: deponit
eos ad imitationẽ humilitatis ſue: q̃ tanꝗ
vitul⁹ ꝑ ipſam hui⁹ ſeculi nobilitatẽ ad vi-
ctimã ductus ẽ. Aſtiterũt enĩ reges terre:
⁊ principes cõuenerũt in vnuꝫ: aduerſus
dñm: ⁊ aduerſus chriſtuꝫ ei⁹. Et dilect⁹
ſicut filius vnicorniorꝫ. Naꝫ ⁊ ipſe di-
lectus atꝗ vnic⁹ patri exinaniuit ſe nobi-
litate ſua: ⁊ fact⁹ ẽ hõ ſicut fili⁹ iudeorũ ig-
norantiũ iuſtitiã dei: ⁊ ſuꝑbe iactantiũ tanꝗ
ſingl'arẽ iuſticiã ſuã. ¶ Vox dñi † ꝑcidẽ-
Alia lr̃a. † intercidẽtis.
tis flãmã ignis. Vox dñi ꝑ ardorẽ cõ-
citatiſſimũ ꝑſequẽtiũ ſe: ſine vlla ſua leſiõe
tranſeũtis vel diuidẽtis furẽtẽ iracũdiam
ꝑſecutorꝫ ſuorꝫ: vt alij dicerẽt: Nũq̃d forte
ipſe ẽ chriſt⁹: alij nõ: ſed ſeducit pplm: atꝗ
ita ꝑcidẽtis inſanũ tumultũ eorꝫ: vt alios ĩ
caritateꝫ ſuam traijceret: alios in malicia
eorꝫ relinqueret. Vox dñi cõmouẽtis
Alia lr̃a. † concutientis deſertum.
ſolitudinem. Vox dñi cõmouẽtis ad fi-
dẽ gẽtes quaſdã ſine ſpe ⁊ ſine deo ĩ hoc
mũdo: vbi nullus ꝓpheta: nullus vbi dei
predicatorꝫ: veluti nullus hõ habitauerat.
Et cõmouebit dñs deſertũ cades.
Et tunc celebrari faciet dñs ſcm̃ verbum
ſcripturarꝫ ſuarꝫ: qđ a iudeis nõ intelligen-
tibus deſerebat. ¶ Vox dñi † ꝑficiẽtis
Alia lr̃a. † ꝑparantis.
ceruos. Vox enĩ dñi ꝑmo ꝑfecit ſuꝑato-
res ⁊ repulſores venenoſaruꝫ linguarum.
Alia lr̃a. † condenſa.
Et reuelauit † ſiluas. Et nũc eis reuela-
bit opacitates diuinorꝫ librorꝫ ⁊ vmbracu-
la myſteriorũ: vbi cũ libertate paſcantur.
Alia lr̃a. † oẽs dicent.
Et ĩ templo ei⁹ † vnuſq̃ſꝗ dicet glo-
riam. Et in eccleſia ei⁹ oĩs in ſpẽ eternaꝫ re-
generat⁹: laudat deũ ꝓ ſuo q̃ſꝗ dono qđ
a ſcõ ſpũ accepit. Dñs diluuiũ † inha-
Alia lr̃a. † inhabitare facit.
bitat. Dñs ergo ꝑmũ inhabitat diluuiuꝫ
huius ſeculi in ſanctis ſuis: tãꝗ in arca in
eccleſia cuſtoditis. Et ſedebit dñs rex
ĩ eternũ. Et deinde ſedebit regnãs ĩ eis
in eternũ. ¶ Domin⁹ virtutẽ popu-
lo ſuo dabit. Quia dñs virtutẽ popu-
lo ſuo ꝯtra huius mũdi ꝓcellas ⁊ turbines
dimicanti dabit: qꝫ pacẽ illis ĩ hoc mũdo
nõ ꝓmiſit. Dñs benedicet † pplm ſu-
Alia lr̃a. † populo ſu
um in pace. Et idem dñs benedicet po-
pulũ ſuũ in ſe ipſo: illi pacẽ ꝑſtans: qm̃ in-
quit: pacem meã do vobis: pacẽ meã relin-
quo vobis. ¶ Explicit Tractat⁹ de pſ̃.
XXVIII. ¶ Incipit Tractat⁹ de pſ̃. XXIX.
¶ In finẽ pſalm⁹ cãtici dedicatio-
nis domus ipſi Dauid.

In finẽ pſalm⁹ leticie reſurrectionis
atꝗ ĩmortalẽ ſtatũ mutatiõis atꝗ ĩ-
nouatiõis corporis: nõ tm̃ dñi: ſed etiã tot⁹
eccl'ie. Nam in ſuꝑiore pſalmo tabernacu-
lum cõſũmatum eſt: vbi habitam⁹ belli tẽ-
pore. Nũc aũt domus dedicat̃ q̃ in ſempi-
terna pace ꝑmanebit: chriſtus itaꝗ totus
loquitur. Expoſitio prima pſalmi.

Exaltabo te domine: qm̃ ſu-
ſcepiſti me. Sublimitatẽ tuam
laudabo dñe: qm̃ ſuſcepiſti me.
Nec † iocũdaſti inimicos meos ſu-
Alia lr̃a. † delectaſ
per me. Nec eos qui quotiẽs varijs per
orbẽ ꝑſecutionibus me opprimere conati
ſunt: iocũdaſti ſuꝑ me. ¶ Dñe de⁹ me⁹
clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me. Dñe de-
us me⁹ clamaui ad te: ⁊ corp⁹ mortalitate
ſauciũ ⁊ egrũ iã nõ gero. ¶ Dñe † reduxi-
Alia li † eduxiſti inferno.
ſti ab inferis aĩam meã: † ſaluũ feci-
† ſaluaſti
ſti me a deſcẽdentib⁹ ĩ lacum. Sal-
uũ feciſti me a ꝑditiõe ꝓfunde cecitatis: at-
ꝗ infirmi limi corruptibil' carnis. ¶ Pſal-
lite dño ſancti ei⁹. Exultet ꝓpheta fu-
tura iſta canẽs ⁊ dicat. Pſallite dño ſan-
cti eius. Et cõfitemini memorie ſancti-
tatis eius. Et cõfitemini ei ꝗ ſanctita-
tis qua vos ſanctificauit nõ ẽ oblit⁹: cũ to-
tũ hoc mediũ tempus deſiderio vr̃o lõgũ
eẽt. Qm̃ ira ĩ indignatiõe ei⁹. Qm̃
vindicauit ĩ vos ꝑmũ pctm̃: qđ morte ſol-
uiſtis. Et vita in voluntate eius. Et
vitam eternam ad quam redire nullis ve-
ſtris viribus poſſetis: quia voluit dedit.
¶ Veſpere demorabitur fletus.
Alia lr̃a. † Ad veſp
Veſpere cepit: vbi ſapientie lumẽ receſſit